
PRZYPSTRZYĆ (2) *vb pf*

inf przypstrzyć (1). \diamond *impers praet* przypstrz(o)no (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przyozdobić; przeni [co czym] (2) : iż w Papieństwie po wygładzeniu Chriftyańkiego nabożeństwa/ prawdziwego znowu ono ftare Pogánkie/ á ielzczę z przypłódkiem obfitym wprowadzono/ tylkoż to iż ie Chriftyaństwem przypstrzono. CzechEp 88; Acz iákom wyższy námienił/ zdobywáią się nowi Papieſcy pochlebny/ ízperuiąc we wſzytkim piſmie czymby tę ſwoię głowę zmyſloną/ przypſtrzyć [tj. znaleźć argumenty na poparcie władzy papieskiej] y zalećić mogli NiemObr 40.

Formacje współrdzenne cf PSTRZYĆ.

MN